

Amstelveen, 13 juni 2012

**Office of the Commissioner for Human Rights
Council of Europe
F-67075 Strasbourg Cedex, France**

Raad van Europa, Commissaris voor de mensenrechten,

Algemeen

1. Gelet op de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en daarbij op de overeengekomen artikelen, richt het bestuur van de Stichting Gelijke Behandeling Volkshuisvesting zich tot u. Wij constateren dat de Nederlandse Regering op het terrein van volkshuisvesting een beleid voert dat in strijd is met de fundamentele rechten van de mens, zoals is bepaald door internationale verdragen.
2. Daarnaast is het beleid dat wordt gevoerd in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur. Op praktisch alle aspecten van volkshuisvesting wordt er direct- en indirect onderscheid gemaakt en is er sprake van voorkeursbehandeling van eigenaar-bewoners ten opzichte van huurders.
3. Er vindt door de Nederlandse Overheid geen gelijke behandeling plaats op het terrein van volkshuisvesting: volkshuisvesting is namelijk bewust uit deze wet gelaten teneinde eenzijdig overheidshandelen mogelijk te maken. Wij zijn zo vrij u hiervoor te verwijzen naar de mail van de Commissie Gelijke Behandeling van 5 oktober 2006, die als productie nr. 1 bij dit onderhavig schrijven is gevoegd.

Voorwaarden waaraan wij menen te voldoen om ons tot u te kunnen wenden:

1. Indieners, het bestuur van de Stichting Gelijke Behandeling Volkshuisvesting, zijn direct betrokken c.q. dan welzijn slachtoffer van een schending van één of meer fundamentele rechten, zoals omschreven in het EVRM, art. 34.
2. De klacht is gericht tegen een publieke instantie, namelijk de Nederlandse Overheid als wetgever;
3. In overeenstemming met artikel 35 van het EVRM is er een klacht bij de Commissie Gelijke Behandeling ingediend, daarna werd de Nationale Ombudsman benaderd. Deze wees de klacht af, omdat hij de wet moet respecteren. Hierna waren de nationale rechtsmiddelen uitgeput en is wijziging van het ter zake dienende beleid afhankelijk van de Overheid c.q. de volksvertegenwoordiging. Doordat volkshuisvesting uit de Algemene Wet Gelijke Behandeling is gelaten en toetsing aan de Nederlandse Grondwet niet is toegestaan, is uw hof 'ons' laatste redmiddel;
4. Een nationale beslissing is in deze niet van toepassing/niet mogelijk.

Huidige werkwijze Nederlandse Overheid

1. De Nederlandse Overheid maakt bewust onderscheid in de behandeling van huurders versus eigenaar-bewoners door direct- en indirect onderscheid te maken en voorkeursbehandeling toe te passen voor eigenaar-bewoners. Zij schendt onder andere het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het verbod van détournement de pouvoir en het fair-play-beginsel.
2. In zowel wet- als regelgeving, alsook bij fiscale regelingen, wordt onderscheid gemaakt en voorkeursbehandeling toegepast.
3. De woonlasten (woonquote + energiequote) zijn al vele jaren zeer in het nadeel van huurders en vertonen grote verschillen in hoogte ten opzichte van de woonlasten van eigenaar-bewoners. Onterecht wordt hier het besteedbaar inkomen van huurders zeer negatief beïnvloed door de fiscale regeling voor eigenaar-bewoners (ten opzichte van eigenaar-bewoners), te weten de aftrek van hypotheekrente en de aftrek van hypotheekschuld.
4. De fiscale regeling voor eigenaar-bewoners wordt niet conform het gestelde in Artikel 34, lid 3 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie toegepast. Juist personen met hoge inkomens en/of veel vermogen, krijgen bijstand voor wonen c.q. vermindering van woonlasten.
5. De huurmarkt is zeer in het nadeel, dit voor wat betreft het aantal beschikbare woningen. Wachtlijsten van meer dan 13 jaar voor een huurwoning, dit in vele regio's van Nederland, zijn daarvan een gevolg.
6. Woningzoekenden worden door dit beleid gedwongen tot koop van een woning en zodoende het op zich nemen van schuld. Dit is bewust beleid van de Nederlandse Overheid.
7. Goede sociale huurwoningen worden gesloopt of worden verkocht, dit hoewel er sprake is van grote tekorten aan huurwoningen. De voor deze woningen gestelde inkomensgrens van € 33.614 per jaar is, gezien de loonontwikkeling van de laatste jaren, veel te laag.
8. Extra belastingen van huurders door extra huurverhogingen toe te passen, hetgeen doorstroming zou moeten bevorderen, is verkeerd beleid. Woningzoekenden worden hierdoor in feite gedwongen om een woning te kopen en een hypotheekschuld aan te gaan. Voor veel huurders is koop echter niet mogelijk door een te laag inkomen en huurwoningen zijn er niet of zijn zeer onvoldoende voor handen.
9. Het beleid, hiervoor bij punt 4 en 6 beschreven, heeft geleid tot een exorbitant hoge hypotheekschuld. Zowel de OESO als de IMF wijzen op dit verkeerde Nederlandse beleid. Bovendien heeft ook het Centraal Plan Bureau (CPB) van Nederland, haar bezwaren hiertegen in rapporten geuit.

Steeds weer directe en indirecte verschillen

1. Uit nood geboren maakt de Nederlandse Overheid steeds weer regels die onderscheid maken tussen huurdersgroepen onderling en tussen huurders versus eigenaar-bewoners.
2. Bij voortdurend ingediende voorstellen over volkshuisvesting aan de Nederlandse Overheid of door haar zelf, worden grote verschillen gemaakt tussen huurders en eigenaar-bewoners en wordt de voorkeursbehandeling van de laatste groep gehandhaafd of grotendeels gehandhaafd. Belangenverstrengeling en particularisme spelen bij beleidskeuzes wellicht een grote rol.

Rapport Gelijke Behandeling Volkshuisvesting

De Stichting (SGBV) heeft in januari 2012 een rapport uit laten komen met daarin aangegeven de verschillen die op onderhavig terrein worden gemaakt. (Productie nr. 2, vertaling in het Engels volgt later dit jaar) Naast dit rapport is een stroomschema toegevoegd, zijnde een samenvatting op hoofdpunten uit het rapport. (productie 3.)

Discriminatoir beleid

1. Op het volledige terrein van volkshuisvesting, in zowel de wetgeving als de regelgeving, evenals bij fiscale regelingen, wordt discriminatoir beleid gevoerd. Er wordt direct- en indirect onderscheid gemaakt en er wordt voorkeursbehandeling toegepast.
2. Het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens geeft recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven, artikel 8. Lid 1 en lid 2 wordt door de Nederlandse overheid geschonden. Wetgeving van latere datum dan van het EVRM, is in principe in strijd met dit verdrag. Voorbeelden zijn beschreven in bijgevoegd rapport van onze Stichting.
3. Artikel 14 uit het EVRM verbiedt discriminatie in de ruimste zin van het woord. Protocol nr. 12 bevestigt het beginsel van non-discriminatie en de staten die partij zijn, zoals ook de Nederlandse Overheid, zijn niet belet maatregelen te treffen ter bevordering van volledige en daadwerkelijke gelijkheid.
4. Artikel 31 uit het Sociaal Handvest van de Raad van Europa, dat de garantie van non-discriminatie in het volkshuisvestingsbeleid omschrijft, wordt naar onze mening eveneens door de Nederlandse Overheid geschonden.

Volkshuisvestingsbeleid

1. Op grond van internationale wetgeving, waaronder het Europees Sociaal Handvest, behoort het volkshuisvestingsbeleid uit te gaan van het principe van non-discriminatie.
2. Wij constateren bij de Nederlandse Overheid een vaste bestuurspraktijk op het terrein van het volkshuisvestingsbeleid (eenzijdig overheidshandelen), die indruist tegen het principe van non-discriminatie.
3. De Nederlandse Overheid handelt hiermee in strijd met artikel 14 uit het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens, het Sociaal Handvest van de EU en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Het Bestuur van de Stichting verzoekt u

1. De Nederlandse Overheid te veroordelen wegens discriminatie op het terrein van volkshuisvesting door het maken van onderscheid, zowel direct als indirect, alsmede van voorkeursbehandeling.
2. De Nederlandse Overheid te verordenen de Algemene Wet Gelijke Behandeling uit te breiden met volkshuisvesting/wonen, daarbij rekening houdend met speciale gevallen, verwoord in de Huisvestingwet.
3. Een Europese verordening uit te vaardigen dat er geen direct- noch indirect onderscheid mag worden gemaakt op het terrein van volkshuisvesting evenals van voorkeursbehandeling, daarbij rekening houdend met speciale gevallen, verwoord in de Huisvestingwet.
4. Bij de EU aan te dringen op snelle invoering van de derde non-discriminatie richtlijn waarin ook volkshuisvesting dient te worden opgenomen.
5. Bij de EU erop aan te dringen dat het basisbedrag van het inkomen dat bepalend is om in aanmerking te komen voor een sociale huurwoning vastgesteld wordt op ca. € 45.000 per jaar, dit ter voorkoming van sloop en verkoop van goede en betaalbare sociale huurwoningen. Bij het thans door de Nederlandse Overheid gestelde bedrag groot € 33.614 als grens is zeer onvoldoende rekening gehouden met de loonontwikkeling in de afgelopen jaren. Hierbij dient dit bedrag jaarlijks in hoogte te worden aangepast aan de inflatie/economische ontwikkelingen.

Toezending Rapport in de Engelse Taal

Indien door uw Raad gewenst, stuurt het bestuur van SGBV medio augustus u het rapport toe in de Engelse taal.

Met de meeste Hoogachting

SGBV

Voorzitter, G.H.Groters

Secretaris, FF Del Pomo

Bijlagen:

1. Email Commissie Gelijke Behandeling, gedateerd 5 oktober 2006;
2. Rapport Stichting Gelijke Behandeling Volkshuisvesting, gedateerd 5 januari 2012;
3. Overzicht hoofdpunten uit het rapport van 5 januari 2012.